

Wat laat je van jezelf zien?

Over professionele positionering, persoonlijke patronen en de ruimte om bewuster te kiezen.

Die vraag ben ik mezelf de afgelopen tijd opnieuw gaan stellen. Recent heb ik bij Zabeth van Veen, positionering- en imago-expert, een coachingtraject gevolgd waarin we uitgebreid hebben gekeken naar positionering en imago. In eerste instantie lijkt dat misschien vooral te gaan over uitstraling: hoe kom je over, welke indruk laat je achter en past dat bij de rol die je vervult? Gaandeweg merkte ik dat het voor mij over iets veel persoonlijkers ging. Over de vraag hoe mijn achtergrond, mijn overtuigingen, mijn waarden en mijn patronen doorwerken in de manier waarop ik mij beweeg. Professioneel én privé.

Ik ben opgegroeid met een Tunesische culturele achtergrond. Daarin heb ik bepaalde normen en waarden meegekregen die belangrijk voor mij zijn. Respect voor anderen, loyaliteit, bescheidenheid, verantwoordelijkheid nemen en rekening houden met de ander. Dat zijn waarden die ik koester en die ook onderdeel zijn van wie ik ben. Tegelijkertijd realiseerde ik me tijdens dit traject dat sommige dingen die je van huis uit meekrijgt, zo vanzelfsprekend kunnen voelen dat je niet altijd meer stilstaat bij de invloed die ze op je hebben. Op hoe je reageert op autoriteit bijvoorbeeld. Op hoeveel ruimte je inneemt. Op hoe makkelijk je jezelf op de achtergrond zet. Op wat je wel of niet uitspreekt. Of op het moment waarop je denkt: laat ik de ander maar eerst ruimte geven. En dan is het interessant om jezelf af te vragen: doe ik dit omdat dit echt bij mij past? Of omdat ik dit ergens onderweg heb geleerd? Dat vond ik persoonlijk een mooie, maar soms ook confronterende spiegel.

Inmiddels ben ik op een punt in mijn leven en loopbaan waarop ik veel ervaring heb. Ik heb verschillende rollen vervuld, ik ken mijn kwaliteiten en ik weet ook waar ik voor sta. Maar juist daardoor vond ik het interessant om niet alleen te kijken naar wat ik al weet over mezelf, maar ook naar de dingen die misschien zo vertrouwd zijn geworden dat ik ze niet meer zie. Wat is van mij? Wat heb ik meegekregen? Wat werkt nog steeds voor mij? En wat wil ik vanaf nu bewuster kiezen? Een essentieel deel van professionele ontwikkeling.

Hoe verder ik kom in mijn loopbaan, hoe meer ik realiseer dat het voor mij steeds minder over alleen maar beter worden in wat je doet gaat. Je hebt kennis, ervaring en vakmanschap opgebouwd. Maar er komt ook een ander soort ontwikkeling bij kijken: jezelf steeds beter begrijpen en je bewust worden van hoe je overkomt op anderen. Je kunt iets met de beste intentie doen en het toch anders wordt ervaren door de ander. Dat verschil tussen intentie en impact vind ik ontzettend interessant. En soms ook best spannend, omdat het vraagt om eerlijk naar jezelf te kijken.

In mijn werk als loopbaanadviseur bij UWV en als interne vertrouwenspersoon kom ik dit dagelijks tegen. Mensen reageren niet alleen op wat je zegt. Ze reageren ook op hoe je aanwezig bent, hoeveel ruimte je inneemt, hoe je luistert, hoe je je opstelt en wat je misschien juist niet zegt. En ook daar neem ik mijn eigen achtergrond in mee. Niet als iets wat ik moet wegpoetsen of waar ik afstand van moet nemen. Integendeel. Het is een belangrijk onderdeel van wie ik ben. Maar ik wil wel steeds bewuster worden van wat ik daarvan meeneem in verschillende situaties en hoe dat bij een ander kan overkomen. Dat bewustzijn geeft mij juist meer vrijheid.

Vrijheid om te kiezen wanneer ik ruimte geef en wanneer ik ruimte inneem. Wanneer ik mijn zachtheid inzet en wanneer ik steviger mag zijn. Wanneer ik luister en wanneer ik mijn stem nadrukkelijker mag laten horen. Het ene is niet beter dan het andere. Ik wil dat de keuzes die ik maak steeds meer van mij zijn. Nog bewuster kiezen welke kant van mezelf ik op welk moment laat zien. En dat is, ook na jaren werkervaring, soms precies de ontwikkeling die je nodig hebt.

Juist daarom waardevol om jezelf af en toe diezelfde vragen te stellen. Niet alleen wanneer je ergens tegenaan loopt, maar ook wanneer het eigenlijk goed met je gaat. Even stilstaan bij wat je doet, waar het vandaan komt en of het nog steeds past bij wie je vandaag bent. En dan kun je dus ontdekken dat iets wat je al die tijd al in je had, nog niet helemaal de ruimte gaf.

Zabeth, dank je wel voor de mooie spiegel, de scherpe vragen en de ruimte om opnieuw naar mezelf te kijken. ✨